

OBOLEĆ (1) *vb impf*

inf oboleć.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Rozchorować się; przen: Więc s tegoż obzárftwá á s próżnowánia nielza iedno fie rozliczne wrzody zámnożyć w nim muřzą/ lkąd y oná miła á wdzięczna duřzyczká z nim pořpołu oboleć muři. *RejZwierc* 113v.

Formacje współrdzenne cf BOLEĆ.